

MAGNETOWY (1) ai

N sg m magnetowy.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu; poza tym XVII – XVIII w.: magnesowy.

Przymiotnik od „magnet”; magneticus Cn:

Wyrażenie: »magnetowy kamień«: Magnes, Mágnetowy kámien żelázo ná fię ciągnący. Mqcz 204d

ZZa